

LBRIS

We know
books

LUMINIȚA GIURGIU

*Floare
carnivora,
speranța*

EDITURA PENTRU ARTĂ ȘI LITERATURĂ
București, 2023

cuprins

floare carnivoră, speranța	/	7
zăpadă topită	/	8
aș fi atât de catifelată	/	9
șapte pietricele de aruncat în apă	/	10
bastarzii cercului	/	12
în Alexandria poeme arzând	/	13
se vorbește mult	/	14
cuvinte nicicând	/	15
pe vremea când	/	16
când, în sfârșit...	/	17
dragoste încă păstrezi	/	18
ca un hoț	/	19
din depărtare par fericite	/	20
vărsare de vânt	/	21
dacă te-ai gândit	/	22
mi se întâmplă	/	23
altădată	/	24
de parcă ar avea însemnătate	/	25
între două rotații	/	26
dincoace, dincolo	/	27
din greu	/	28
când străzile se varsă-n mare	/	29
vin, tutun și scorțișoară	/	30
nu mă uita	/	31
cercel în buricul pământului	/	32
nu te-aș fi citit niciodată	/	33
e prea devreme când se face târziu	/	34
s-ademenеști o sălbăticiune	/	35

- cel ce flori dăruia florăresei / 36
 așa nu se mai poate / 37
 pentru ziua când / 38
 doamnelor, înveșmântați-vă-n crinoline / 39
 culoarea ploii / 40
 sar prin bălți / 41
 al patrulea cel mai lung pod / 42
 n-a mai plouat / 43
 unora (nu) le-ngădui / 44
 ora de rouă / 45
 nemișcată / 46
 insula / 47
 totul are o limită / 48
 femeii cu cotoare de aur / 49
 într-un felinar / 50
 poetului să nu-i ceri / 51
 regula mâinii drepte / 52
 dușumea / 53
 toate sunt la locul lor / 54
 pictură / 55
 arta de a citi / 56
 cărăuși de atomi / 57
 scamatorie / 58
 a murit focul trăiască flacăra / 59
 secrete remarcabile / 60
 delectare / 61
 muselina uimirii / 62
 neoprirea / 63
 leii albi din Timbavati / 64
 atât de subtilă / 65
 puneți mâna pe inimi și trageți / 66
 prima silabă / 67
 îmbunătățire / 68
 tu știi, Pablo / 69
 doi după unu / 70

- când te îmbraci cu un tramvai / 71
 zâmbind / 72
 șampanie și lumânări / 73
 dă-mi-le cele verzi / 74
 asemeni luminii / 75
 unele, alții / 76
 după cum se rotește / 77
 una din zile / 78
 e totul la vedere, ascuns / 79
 alunecarea în dor / 80
 proaspătă, crud / 81
 doar am auzit / 82
 și astăzi chiria / 83
 dulcele, miezul tău / 84
 scrisoare de dragoste / 85
 nicio femeie / 86
 nu ajung pentru atâția / 87
 nepământene / 88
 după ce jucăriile / 89
 geodezia umbrei / 90
 din scoarța copacilor se prepară pielea de elefant / 91
 făgăduială / 92
 uite, aici ești tu / 93
 de câte ori își caută-n inimă / 94
 clapele negre clapele albe / 95
 fă semn / 96
 cine știe / 97
 mă și mir când întâlnesc una / 98
 dezmierdare / 99
 îngeri șterg praful / 100
 mării redându-le / 101
 umiditate / 102
 precauție / 103
 la târgul de valuri / 104
 e complet goală pe dedesubt / 105

acestei seri /	106
nesfârșită tandrețe /	107
vezi pasărea asta n-are picioare /	108
orice asemănare /	109
(auto)cunoaștere /	110
sunetul ploii sparge octave /	111
foamea, setea /	112
nu mai e nimic e totul /	113
o vom mânca din ochi /	114
tu intri /	115
șifonier /	116
cufărul lui Pessoa /	117
tril fără mierlă /	118
plecare /	119
ce să spună /	120

— floare carnivoră, speranța

floare carnivoră, speranța...

după ce-a sărutat pe gură romanele proaste din bibliotecă
mi-a mâncat sufletul
până și minerul viselor însoțind aceste acte abominabile.

a zăbovit îndelung asupra – ah, n-aș fi vrut să se întâmple –
ultimului nepricopsit
despicând lent nervii,
mușchii, poezia lui tulbure ascunsă-n torace
alte păsări, insecte și animale vrăjite la-nceputul
lumii de către Circe.

și ce altceva dulce și intens
și incontrolabil aș putea
să-i ofer?!

zăpadă topită

prea timidă și caii fornăie nerăbdarea
acum sau niciodată întinde-ți pe degete
mănușa din piele de căprioară speriată
ți-a aruncat-o destinul
iar tu n-ai făcut decât să înveți
dansul floretei

nerăbdarea lor
galopul devenit aproape impudic
și venele tahografului vor plesni. pare
o restaurare târzie a ordinii lucrurilor
și-atâta sânge-n zăpada topită

aș fi atât de catifelată

de-aș levita în orbita unui butoi printre
cuișoare răbdare și migdale
aș fi catifelată cum vălul palatin al zeului însetat
în orele mici pântecoase
când
sprijinit într-o speranță îndoită fin la un capăt...

ah, câtă muncă pentru sceptru!

se-ntoarce din schimbul de noapte
să strângă în brațe despletita fecioară
înainte să o dea întunecatei orbite
s-o rotească în elipse de răbdare stejar și migdale prăjite.

șapte pietricele de aruncat în apă

una:

zâmbetul tău agățat de mine asemeni cămășii mirelui
alb pus la zvântat între două îmbrățișări

două:

o, câtă zbatere inutilă, vălătuci de haos, dar câtă pasiune!

trei:

se pedepsește cu grea închisoare-ntre coastele mele
inima ta care-a-ncălcat
regula somnului cu ochii închiși

patru:

copilul care adoarme ziua pe burta mamei
călătorește în viitor, pe când
pântecul ei arcă din dantelă era
străbătând furtunile tatălui

cinci:

ce nu crește la soare, caută umbra unui clinchet de linguriță
în gura morții sătulă
de ce-ai negru

șase:

vacanțele au imaginația dintr-un zahăr sprintar
mi-au pictat buzele cu obraji de bunici

LIBRIS

We know
books

șapte:

când primei stele i s-a făcut cezariană, am crezut
c-o să mor de curiozitate, de-abia
m-au dezlipit de golul în care eram înfășată

nu te apropia de mal dacă n-ai în palmă
șapte pietricele

bastarzii cercului

bastarzii cercului imperfecti cum tatăl, depășind
cu-n gest de alint și o infinitezimală dincolo de orizont
unde se-ascultă cu ochiul din ceafă
colmatarea leneșă a tăcerii,
bastarzii cercului, cum spuneam,
cerându-și dreptul:
locul de unde țâșnește raza,
(punctul acela urieșesc fără dimensiune -
fiica legitimă știe, și-a tocit coatele în timp ce ei făceau poezie -)
o bicicletă,
accentul ascuțit de pe ultimul e
(cel din trecutul iubirii)
câteva fleacuri
și lista continuă revărsată cum trupul femeii ținut în corset o lungă
noapte de bal,
pe cât de surprinzătoare pe-atât
de dornică, hmm
nu le voi da nici măcar un ocol casei, mi se cuvine totul
sau nimic. alege.

în Alexandria poeme arzând

și totuși
niciunul din noi
n-a fost victima cumișteniei
aromele ucigașe ale grădinii lui Ptolemeu
fiii lui Ra și chipul lui Amon cu tiara de pene lăsată-ntr-o parte
stau mărturie.

un șarpe regal încă-mpletește în tremur covorul de ape
sub tălpile farului cu mii de oarbe amante
și flăcări diamantine îi stau
cu șoldul proptit pe limbile nopții
ademenind poeți în corăbii
construite încet și din piatră
de o femeie.

coama zbârlit'-a iubirii
(pe mine lasă-mă în răspăr ca s-o mângâi)
e pagina-ntoarsă
dintr-un volum de poeme arzând
în Alexandria
sub ape.